

عنوان مقاله:

بررسی رابطه معنادار میان علوم زبان و آموزش زبانها مطالعه موردی: آموزش زبان فرانسه

محل انتشار:

هفتمین کنگره ملی پژوهش های کاربردی در مطالعات زبان (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

هاله چراغی - استادیار گروه زبان و ادبیات فرانسه، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران

سعید یزدانی - استادیار گروه زبان و ادبیات انگلیسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

خلاصه مقاله:

رابطه میان علوم زبان و آموزش زبانها با توجه به منشورهای سازمانی مدلهای نظری که آنها تعریف می کنند ، شکل می گیرد. در این مقاله، با عبور از مسائل زبانشناسی کاربردی و آموزشی مبتنی بر تعامل فرضیه رابطه، تناسب و اثر بخشی علوم زبان در آموزش زبانها مطرح می شود . این رابطه را نمی توان به مانند داده ای پایدار و ثابت در نظر گرفت . بر عکس این رابطه، نوعی رابطه تدریجی و وابسته به تغییرات درونی رشته های مربوط به علوم زبان ، تحلیل متن و گفتمان و همچنین نوآوری های روش شناختی در زمینه آموزش زبانها وجود دارد. ویژگی حساس این رابطه بویژه بیشتر در زمینه تفکر (و یا تفکر دوباره) میان بعد ارتباطی آموزش / یادگیری زبانها و خود سیستم زبانی در خصوص مولفه های دستوری و لغوی نمود پیدا می کند. در این مقاله همچنین اهمیت این رابطه در بحث دشواری پردازش توانش های خواندن و نوشتن در کلاس زبان و نیز کارهای مربوط به زبانشناسی متنی ، تحلیل گفتمان و مردم شناسی (در مفهوم تحت الفظی آن) مطرح می شود. رابطه میان علوم زبان و آموزش زبان با مفهوم سازی و بافت سازی ارتباط تنگاتنگ دارد. این همان چیزی است که زبان را مولفه اصلی همه دانش ها می سازد ، اما آنها منحصر به توسعه رشته ای آموزش زبان نمی داند

کلمات کلیدی:

علوم زبان، آموزش زبان، دشواری، نظریه های زبان شناسی ، تحلیل متن، گفتمان، بافت .

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/989804>

